

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010236
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519010236.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci obvineného Milana Kuvika, nar. 21.05.1979 v Trenčíne, trvale bytom Nové Mesto nad Váhom, Trenčianska ul. č. 2195/35, trestne stíhaný na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 29. septembra 2012 t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaný: O. G. X. S. L. G., D.. XX.XX.XXXX S. H.,
H. N. D. O. D. S., H. XXXX/XX, na slobode, živnostník,

j e v i n n ý, ž e

ako otec U. C.H., D.. XX.XX.XXXX, si v D. O. D. S. a všade tam, kde sa zdržiaval, odo dňa 15.07.2018 až doposiaľ, neplnil svoju vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine a deklarovanú mu i Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7P/28/2010-140 zo dňa 04.04.2011, právoplatným a vykonateľným dňa 10.05.2011, ktorým ho súd zaviazal platiť výživné na dcéru U. vo výške 90,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.04.2011 k rukám matky S. C. vždy do 15. dňa v mesiaci, pričom nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, nebol príjemcom pomoci v hmotnej núdzi ani iných štátnych sociálnych dávok, a v tomto období podnikal ako živnostník pod IČO: 44 198 311 s výškou zdaniteľných príjmov za rok 2018 v sume 9.554,50 Eur, napriek tomu, že bol Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/45/2018-75 zo dňa 29.06.2018, doručený mu dňa 11.07.2018, právoplatný dňa 24.07.2018, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, čím mu vznikol dlh na výživnom najmenej vo výške 1 880,- Eur k rukám poškodenej U. C.,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného z a r a d ů j e pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovanému trestné konanie na pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom.

Dňa 30.09.2019 vydal tunajší súd v predmetnej veci trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

V predmetnej trestnej veci súd nariadil hlavné pojednávanie, ktoré vykonal dňa 10.03.2020, 09.06.2020 a 29.09.2020, na ktoré predvolal obžalovaného, poškodenú S. C., U. C. a upovedomil okresnú prokuratúru.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil po zákonomnom poučení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného zákona vyhlásenie o vine, ktoré súd pre povahu trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona žalovanej trestnej činnosti neprijal a vykonal celé dokazovanie.

Z výpovede obžalovaného O. G. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.06.2020 po zákonomnom poučení o právach obžalovaného vyplynulo, že neodmietol vypovedať a ku skutku vypovedal. Z jeho výpovede vyplynulo, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti, chce dlžné výživné uhradiť. Vykonal čiastočné úhrady ku koncu roku 2019, no potom prišla pandémia a preto od polovička februára nepracoval a nepracuje. Výšku dlhu na výživnom nevie. S poškodenou nekomunikuje. Má živnosť. Pracuje ako pomocný robotník na stavbách. Keď pracuje, má príjem 600,- Eur. V tomto roku ešte nezaplatil nič. Príjem nemá žiadny, má príjem jeho priateľka 240,- Eur, z ktorého žijú. Dával si žiadosti do miestnych závodov, ale keďže doktora mu nepotvrdí papiere, lebo mu kolabuje srdce a má silnú cukrovku, tak nemá šancu a rieši to cez živnosť. Obžalovaný fajčí, teraz vyfajčí 3-54 cigarety denne. Alkohol pije príležitostne. Má dlhy na zdravotnej poisťovni asi 800,- Eur. V dohľadnej dobe má možnosť práce. Keby mu súd dal 2-3 mesiace, určite by dlh na výživnom uhradil.

Z výpovede svedkyne poškodenej S. C.Á. na hlavnom pojednávaní dňa 09.06.2020 po zákonomnom poučení o právach a povinnostiach svedka vyplynulo, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému a vyjadrila sa, že bude vypovedať. Z jej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že s obžalovaným má jednu dcéru - U. C.. Obžalovaný si neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči dcére od 15.07.2018. Obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť. V roku 2019 dlh narastal. V marci 2019 uhradil 50,- Eur, máji 2019 uhradil 50,- Eur, septembri 2019 50,- Eur a dlh stále narastá. Od decembra 2019 neposlal ani cent. Neplní vyživovaciu vôbec a nespláca ani predchádzajúci dlh na výživnom vo výške 4 940,- Eur z toho 2 250,- Eur štátu, čo platil za neho náhradné výživné. Obžalovaný sa vyhovára na kolaps srdca a cukrovku, ktorú má. Poškodená uviedla, že dcéra začala mať problémy so žalúdkom a chrbticou, o čom predkladá lekárske správy, a dcéra pokračuje v štúdiu v škole. Nemá snahu platiť ani splácať. Poškodenú nekontaktuje, aby sa s ňou dohodol. Vie, že pracuje ako živnostník, ale nevie, kde. Dcéru nekontaktuje. O dcéru sa celé obdobie nestará. Od podania trestného oznámenia je dlh na výživnom 1 270,- Eur. Po prepočítaní dlhu na hlavnom pojednávaní poškodenej uviedla, že dlh na výživnom po zohľadnení platieb je 1 720,- Eur od 15.07.2018. K 07.05.2020 ukončila strednú školu, pracuje v cukrárni brigádne a od septembra chce ísť na nadstavbu na Z. P. Š. S. H. D. M.O.D. X.. Celý čas sa o dcéru stará poškodená. Náhradné výživné už nepoberá.

Z doplňujúceho výsluchu poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 29.09.2020 vyplynulo, že oproti poslednému pojednávaniu sa zmenilo len to, že poslal len 80,- Eur v júli a dlh k dnešnému dňu je 1 880,- Eur. Dcéra pokračuje v nadstavbovom dennom štúdiu od septembra na Z. P. P. Š. S. D. O. D. S.. Je v prvom ročníku. Dcére neprispieva žiadnym spôsobom. Dá sa povedať, že od narodenia.

Z výpovede svedkyne poškodenej U. C.Á. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o právach a povinnostiach svedka vyplynulo, že je dcérou obžalovaného a bude vypovedať. Zo strany obžalovaného nie je absolútne záujem o stretávanie, ani na meniny, narodeniny ani na Vianoce. Na ulici, keď ju stretne hlavu sklóní, otočí sa, asi sa hanbí za to ako sa chová ako otec. Na strane jednej dáva jednej rodine všetko, na strane druhej nedáva nič, ani to málo, čo by mohol. Od júla 2018 nevie koľko je dlh, moc toho nevie, preto dala mame aj splnomocnenie na zastupovanie. Ukončila štúdium. Chystá sa na nadstavbu na ďalšie dva roky štúdia. Poškodená žije s mamou a pokiaľ bola možnosť pracovala brigádne. Domácnosť ťahala po finančnej stránke mama.

Z doplnujúceho výsluchu poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 29.09. 2020 vyplynulo, že od posledného hlavného pojednávania sa nič nezmenilo. Obžalovaný jej nič nezaplatil na výživnom. Je v prvom ročníku na strednej odbornej škole nadstavbového štúdia.

Z poštových poukázok odoslaných obžalovaným na adresu poškodenej zo dňa 11.10.2018, 18.03.2019, 21.09.2019, 04.10.2019, 12.10.2019, 18.11.2019, 17.02.2020 vyplýva, že uhradil celkovo 440,- Eur.

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7P/28/2010 - 140 zo dňa 04.04.2011, právoplatný dňa 10.05.2011, vyplynulo, že súd schválil rodičovskú dohodu o zvýšení výživovacej povinnosti otca na mal. U. C.F.S. zo sumy 50,- Eur na sumu 90,-Eur mesačne s účinnosťou od 01.04.2011; nedoplatok na výživnom súd neurčil.

Podľa Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/45/2018 - 75 zo dňa 29.06.2018, doručený obžalovanému dňa 11.07.2018, právoplatný dňa 24.07.2018, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe a povinnosťou v skúšobnej dobe včas a riadne platiť bežné výživné a uhradiť zameškané výživné.

Z rodného listu Matričného úradu Mesta H. vyplynulo, že dňa 07.02.2001 sa narodila U. C., dieťa matky S. C. V. O. G..

Podľa potvrdenia Z. P. Š. P. V. Z. D. O. D. S. bola U. C. v školskom roku 2018/2019 žiakom II. GT triedy v dennej forme štúdia dátumom ukončenia štúdia v roku 2020.

Zo Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 04.04.2019 vyplynulo, že poškodenej od 01.06.2018 do októbra 2018 poberala náhradné výživné za neplatené výživné na U. C. a poberá na ňu v roku 2018 a v roku 2019 do marca vrátane, nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi a štátnych sociálnych dávok.

Z výpisu zo živnostenského registra zo dňa 25.03.2019 vyplynulo, že obžalovaný živnostníkom od 01.04.2014.

Podľa správy Daňového úradu Trenčín zo dňa 25.03.2019 je obžalovaný evidovaný ako daňový subjekt od 27.05.2008, registrovaný od 03.04.2014. Za zdaňovacie obdobie rok 2018 daňové priznanie k dani z príjmu fyzickej osoby nepodal. Naposledy podal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2017.

Podľa správy Daňového úradu Trenčín zo dňa 09.05.2019 je obžalovaný evidovaný ako daňový subjekt od 27.05.2008, registrovaný od 03.04.2014. Za zdaňovacie obdobie rok 2018 daňové priznanie k dani z príjmu fyzickej osoby podal dňa 29.03.2019.

Podľa daňového priznania k dani z príjmu fyzickej osoby obžalovaný v roku 2018 mal zdaniteľné príjmy za rok 2018 v sume 9.554,50 Eur.

Zo Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 03.04.2019 vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 01.06.2018 do podania správy nenachádza v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi a štátnych sociálnych dávok.

Zo Správy Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, zo dňa 05.04.2019 vyplynulo, že obžalovaný od 01.06.2018 ku dňu podania správy nepoberal dávky v nezamestnanosti, nemocenské, úrazové a dôchodkové dávky. Ako SZČO poistné neplatí.

Z priebežnej správy probačného a mediačného úradníka zo dňa 27.05.2020 vo veci sp. zn. 13Pr//21/2018 vykonávanej vo veci sp. zn. 2T/45/2015 vyplýva, že obžalovaný sa na stanovené termíny dostavoval striedavo, každý druhý raz preukazoval práceneschopnosť od O. W., pracuje ako živnostník v oblasti stavebníctva, sám si zabezpečuje zákazky, pracuje ako pomocný robotník na stavbách, má zdravotné problémy s krvným tlakom a so srdcom. Žije s priateľkou U. H. a s dcérou S. G.. Doklady o úhradách výživného dokladal len sporadicky. Pravidelné úhrady preukázal len za mesiace 9-11/2019. Súdom uloženú povinnosť si je plne vedomý, čo aj sám verbalizoval. Výživné platí podľa toho, ako mu to dovoľí finančná situácia v rodine. Zo strany PMÚ bol odsúdenému odovzdaný prehľad platieb obžalovaného, pričom výška dlžného výživného k februáru 2020 predstavuje 2 750,- Eur.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný nemá žiadne záznamy o priestupkoch.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 6 krát súdne trestaný, pričom posledné 3 odsúdenia sú za prečin zanedbania povinnej výživy.

Podľa § 86 písm. a) Trestného zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový

skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa páchatel' odňatím slobody na jeden rok až päť rokov, ak spácha čin závažnejším spôsobom konania, alebo hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine voči svojej maloletej dcére U. C.H. v období od 15.07.2018 (kedy bol doručený trestný rozkaz vo veci 2T/45/2018 a nastali účinky vyhlásenia rozsudku odsudzujúceho ho za predchádzajúci prečin zanedbania povinnej výživy) riadne, t. j. v súdom určenej výške, a včas, t. j. mesačne do 15-teho dňa v mesiaci, vopred k rukám oprávnenej poškodenej S. C. neplní, napriek tomu, že táto povinnosť mu bola deklarovaná Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7P/28/2010 - 140 zo dňa 04.04.2011 a napriek tomu, ako vyplynulo aj z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, že si je tejto povinnosti veľmi dobre vedomý. Obžalovaný priznal, že vyživovaciu povinnosť si neplnil, pričom uviedol, že si ju neplnil pre nedostatok finančných prostriedkov, pričom poukázal aj na situáciu s pandemiou COVID 19, ktorá vyvolala nedostatok práce. Spáchanie skutku je ďalej preukázané výpoveďou poškodenej S.I.F. C. a poškodenej U. C.. Nakoľko obžalovaný dňa 09.06.2020 pred súdom preukázal ochotu uhradiť dlžné výživné, poskytol mu súd dodatočnú lehotu na zaplatenie takmer 4 mesiace, ktorú však nevyužil, keďže na hlavnom pojednávaní dňa 29.09.2020 poškodená uviedla, že obžalovaný dlžné výživné neuhradil. Výpoveďou poškodenej S. C. je preukázané, že obžalovaný uhradil výživné za obdobie od 15.07.2018 len sčasti, naposledy uhradil 80,- Eur v júli 2020. Na hlavné pojednávanie sa dňa 29.09.2020 obžalovaný nedostavil a ani súdu nepredložil žiadny ďalší doklad o úhradách výživného. Je zrejmé, že obžalovaný plní vyživovaciu povinnosť len sporadicky a len pod tlakom opakovaných trestných stíhaní a s vedomím, že v súčasnej dobe je v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za predchádzajúce neplnenie vyživovacej povinnosti voči dcére U. C.P.S.. Podľa súdu je dobrovoľnosť plnenia vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného vynútená práve týmito okolnosťami. Obžalovaný sa navyše o svoje dieťa nezaujíma, čo je preukázané výpoveďou oboch poškodených. Nedostatok finančných prostriedkov, ktoré deklaruje obžalovaný, ho nezabavuje vyživovacej povinnosti ani trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. O svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére U. vie od jej narodenia, opakovane mu bola deklarovaná súdnymi rozhodnutiami a takisto vie od narodenia ďalšieho dieťaťa, že má dve vyživovacie povinnosti. Obžalovanému akosi uniká, že tak ako má povinnosť zabezpečiť výživu voči mladšej dcére, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, rovnako je povinný zabezpečiť výživu aj svojej prvorodenej dcére, hoci s matkou maloletej, poškodenej S. C., nemá práve najlepšie vzťahy a nezdediajú spoločnú domácnosť. Vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom majú obaja rodičia od narodenia dieťaťa, ktorá im nezanikla, pričom matka maloletej Lenky si plní svoju vyživovaciu povinnosť zabezpečením prostriedkov na výživu svoju i dcéry a plní si ju aj výkonom osobnej každodennej starostlivosti o ňu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný neposkytuje dcére žiadnu osobnú starostlivosť, nepodieľa sa na jej výchove, neplní vyživovaciu povinnosť náhradným spôsobom a tak sa jeho vyživovacia povinnosť obmedzila len na plnenie vyživovacej povinnosti v peniazoch. Povinnosť vyživovať iného nespočíva len v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti zaopatrovať a vyživovať oprávnenú osobu v naturálnej forme - teda poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o zdravie a čistotu a pod., avšak z výpovede obžalovaného ako aj poškodenej nevyplýva, že by tak obžalovaný robil. Naopak poškodená uhrádza zo svojho príjmu všetky náklady svoje ako aj ich spoločnej dcéry (stravu, bývanie, ošatenie, školské potreby, lieky, zdravotnícke pomôcky) a nikto sa jej nepýta, či odkiaľ má na to vziať peniaze. Je zrejmé, že obžalovaný nevyužíva všetky možnosti na získanie stabilných a legálnych zdrojov na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti. V prípade, ak páchatel' trestného činu zanedbania povinnej výživy neposkytuje osobnú starostlivosť, je povinný plniť vyživovaciu povinnosť minimálne riadnym a včasným uhrádzaním bežného výživného. Tomu je povinný prispôbiť svoj životný štandard, svoje príjmy a výdavky, pretože plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred akýmikoľvek vedľajšími výdavkami. Napríklad aj pred fajčením cigariet, ktoré obžalovaný priznal, že fajčí. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti vecnú poznámku Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí č. k. 4 Tdo 1290/2011-16 zo dňa 22.11.2011 konštatuje a zdôrazňuje (voľne preložené do slovenčiny), že „splodenie dieťaťa nie je šport ani zábava, hoci sa to niektorým jedincom na začiatku môže javiť.

V skutočnosti tým ale budúci rodič na sebe berie povinnosti a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý ďalší život, niekedy až do jeho vlastnej smrti. Preto je nevyhnutné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností splniť“. S uvedeným záverom sa súd v danej prejednávanej veci v plnej miere stotožňuje s poukazom na potrebu uvedomenia si dôležitosti plnenia vyživovacej povinnosti rodiča na svoje vlastné dieťa. Súd výsluchom poškodenej ustálil, že ku dňu vyhlásenia rozsudku obžalovaný dlhuje na výživnom najmenej 1 880,- Eur. Uvedená suma sa mu bude zvyšovať naďalej každým mesiacom až do právoplatnosti tohto rozsudku, ak ju neuhradí.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle, keďže obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom a aj vedel, že ho porušuje, čo vyplýva z predchádzajúceho odsúdenia Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/45/2018-75 zo dňa 29.06.2018, doručený mu dňa 11.07.2018, právoplatný dňa 24.07.2018, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojej dcére.

Kvalifikačný znak uvedený v § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona je preukázaný oboznámeným Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/45/2018 - 75 zo dňa 29.06.2018, doručený mu dňa 11.07.2018, právoplatný dňa 24.07.2018, ktorým bol odsúdený pre zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože neplatil výživné na dcéru U. C.. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne dospel k záveru o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaný si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Ku dňu vyhlásenia rozsudku si obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť viac ako dva roky a dva mesiace, čo súd vyhodnotil ako páchanie trestného činu po dlhší čas, pričom vzal do úvahy, že na obžalovaného nemá vplyv ani skúšobná doba predchádzajúceho odsúdenia.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - priznanie. Súd identifikoval jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Pomer je vyrovnaný. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd ukladal trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 14 mesiacov. Trest odňatia slobody ukladal obžalovanému ako trest nepodmienečný vzhľadom na to, že spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Obžalovaného zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch nebol vôbec vo výkone trestu odňatia slobody. Účelom trestu teda nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatel'a, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Na záver považuje súd za potrebné poučiť obžalovaného, že podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu. Súčasne môže obžalovaný odvrátiť trestnosť žalovaného činu, za podmienok uvedených v § 86 písm. a) Trestného zákona dodatočným splnením povinnosti, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť splnil s k ô r, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.